

erklæret os villige til at gaa med dertil. Jeg har angivet Grunden til, at vi ikke paa selve Forslaget have optaget en Bestemmelse derom. Vi have erklæret os villige til at forhandle med Ministeren derom, og nu ere vi altsaa ved vor Forhandling komne til det her foreliggende Resultat.

Det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) mente, at jeg havde forbudt ham at stille yderligere Ændringsforslag. Nej, det, jeg har sat mig imod i Udvalget, er, at man kom ind paa helt nye Baner angaaende Revision af Ejendomsskyldloven.

Det, jeg mente, man skulde indskrænke sig til, var de Hovedpunkter, som dette Forslag indeholder, og hvis det ærede Medlem virkelig havde interesseret sig for Sagen — som det nu lader til, han gør paa et meget sent Stadium, men sent er jo bedre end aldrig —, kunde han jo have gjort opmærksom paa disse Smaaændringer med Hensyn til de Ejendomme, der udlejes, og med Hensyn til andre af disse Spørgsmaal, der berøres af dette Forslag. Men det ærede Medlem og hans Meningsfæller vare meget bestemte Modstandere af selve Lovforslaget, idet de holdt paa det af Ministeren oprindelig forelagte.

Nu har kun det ærede Medlem een Hensigt med sin Tale, og det er den mærkværdige, ja, nær sagt barnlige, at Forslagsstillerne ikke maa have nogen som helst Ære for dette Forslag; nu vil han tillægge den højtærede Finansminister al Ære. Jeg nærer selvfølgelig ingen Misundelse, fordi det ærede Medlem gør dette Forsøg, men jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at den Forhandling, der her er ført mellem Finansministeren og Udvalget, er ikke en Omkalfatring af det fremsatte Forslag, som det ærede Medlem mente, det var, men en Udbedring paa visse Punkter og Forbedringer, som vi allesammen paa Forslagsstillernes Vegne med Glæde tiltræde. Jeg tror derfor, det vil være ret unyttigt at fortsætte denne Etikettestrid, som det jo i nogen Grad er. Det, som for mig er Hovedsagen, er, at denne Sag nu har vundet ogsaa Ministerens Tilslutning og forhaabentlig med stort Flertal vil blive vedtagen og sendt til det andet Ting, og jeg nærer det Haab, at den højtærede Minister vil lægge sit Lod i Vægtskaalen, for at denne Sag kan gennemføres endnu i denne Samling.

Jacob Christensen: Foranlediget af det ærede Medlem fra Assens's (Berntsen) sidste Udtalelser om, at man ikke i Ud-

valget havde modsat sig, at man fra vor Side stillede yderligere Ændringer, vil jeg gerne bemærke, at det forholder sig aldeles som udtalt af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Hauge). I et af de første Møder forespurgte jeg, om det var tilladt, at man i sine Bestræbelser for at faa en bedre og mere retfærdig Ordning vedrørende Ejendomsskylden ogsaa inddrog Byerne under disse Overvejelser, da vi i saa Fald agtede at stille Ændringsforslag derom. Da blev det fra Formandens Side, billiget vel sagtens af Flertallet i Udvalget, udtalt, at man maatte absolut holde paa, at dette laa udenfor Udvalgets Omraade. Det var Anledningen til, at vi ikke paa dette Tidspunkt kunde stille noget Forslag, og naar vi ikke kunde gaa med til det Forslag, der senere fremkom fra Højre og Delegationen, er det meget rigtigt, som udtalt af det ærede Medlem fra Bornholm, at det var, fordi der var en byfjendtlig Tendens i Forslaget. Denne Tendens er nu fjernet, og derefter kunne vi støtte Forslaget, og hvis man i Udvalget paa det Tidspunkt, jeg ønskede, vilde have været med til at fjerne en saadan Tendens, vilde vi antagelig have kunnet staa som Medforslagsstillere.

Det var altsaa denne Hindring, der afholdt os fra at være Medforslagsstillere, og det viste sig saa senere, at det Forslag, der blev udarbejdet, indeholdt saadanne Bestemmelser, at vi i Byernes Interesse ikke kunde stemme for det. Det var Grunden dertil. Vi have hele Tiden været villige til og have baade ved Sagens første Behandling og i Udvalget stærkt paakrævet, at man maatte gennem Ændringer i Ejendomsskyldloven drage Om-sorg for, at disse Landhaandværkere, som i en særlig Grad ere ramte uretfærdigt, bleve bedre stillede, og at man maatte søge at finde Udveje dertil. Jeg tror, man let kunde have fundet en Udvej uden alle disse Forarbejder, hvis man havde villet.

Bang: Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) udtalte, at Skattefriheden for de smaa, billige Lejligheder neppe vilde komme Lejerne til gode, men blive inkasseret af Husejerne. Jeg tror ikke, det er helt rigtigt. Jeg tror, at der, naar disse Lejligheder ere skattefrie, vil være betydelig mindre Opfordring for Husejerne til at forsøge en Forøgelse af Huslejen. Naar en Lejlighed koster 18 Kr. om Maa-neden, 216 Kr. om Aaret, vil Husejeren føle sig betydelig mindre fristet til at forøge Huslejen, naar han derved kommer op